

ІНСТРУКЦІЯ
для медичного застосування препарату
ЦЕФТРИАКСОН
(CEFTRIAZONE)

Загальна характеристика:

міжнародна назва: ceftriaxone;

основні фізико-хімічні властивості: порошок білого або білого з жовтим відтінком кольору;

склад: 1 флакон містить цефтриаксону натрієвої солі у перерахуванні на активну речовину 1,0 г.

Форма випуску. Порошок для приготування розчину для внутрішньом'язових ін'єкцій.

Фармакотерапевтична група. Антибактеріальні засоби для системного застосування.

Цефалоспорины III покоління. Код АТС J01D D04.

Фармакологічні властивості.

Фармакодинаміка.

Цефтриаксон - цефалоспориновий антибіотик III покоління для парентерального застосування. Чинить бактерицидну дію, пригнічує синтез клітинної мембрани, *in vitro* рідь більшості грампозитивних і грамнегативних мікроорганізмів. Цефтриаксон стійкий щодо бета-лактамазних ферментів (як пеніцилінази, так і цефалоспоринази, що продукуються більшістю грампозитивних та грамнегативних бактерій). Ефективний відносно таких мікроорганізмів:

Грампозитивні:

Staphylococcus aureus, *Staphylococcus epidermidis*, *Streptococcus pneumoniae*, *Streptococcus A* (*Streptococcus pyogenes*), *Streptococcus V* (*Streptococcus agalactiae*), *Streptococcus viridans*, *Streptococcus bovis*.

Примітка: *Staphylococcus spp.*, стійкий до метилциліну, резистентний також і до цефалоспоринів, у тому числі до цефтриаксону. Більшість штамів ентерококів (наприклад, *Streptococcus faecalis*) також стійкі до цефтриаксону.

Грамнегативні:

Aeromonas spp., *Alcaligenes spp.*, *Branhamella catarrhalis*, *Citrobacter spp.*, *Enterobacter spp.* (деякі штами стійкі), *Escherichia coli*, *Haemophilus ducreyi*, *Haemophilus influenzae*, *Haemophilus parainfluenzae*, *Klebsiella spp.* (у тому числі *Klebsiella pneumoniae*), *Moraxella spp.*, *Morganella morganii*, *Neisseria gonorrhoeae*, *Neisseria meningitidis*, *Plesiomonas shigelloides*, *Proteus mirabilis*, *Proteus vulgaris*, *Providencia spp.*, *Pseudomonas aeruginosa* (деякі штами стійкі), *Salmonella 'spp.* (у тому числі *S. typhi*), *Serratia spp.* (у тому числі *S. marcescens*), *Shigella spp.*, *Vibrio spp.* (у тому числі *V. cholerae*), *Yersinia spp.* (у тому числі *Y. enterocolitica*).

Багато штамів вищевказаних мікроорганізмів, які розмножуються без зміни темпів поділу в присутності інших антибіотиків, наприклад, пеніцилінів, цефалоспоринів перших поколінь та аміноглікозидів, чутливі до цефтриаксону. *Treropema pallidum* чутлива до цефтриаксону як *in vitro*, так і у досвідах на тваринах. За клінічними даними, при первинному та вторинному сифілісі відзначають високу ефективність цефтриаксону.

Анаеробні патогени:

Bacteroides spp. (у тому числі деякі штами *B. fragilis*), *Clostridium spp.* (у тому числі *C1. difficile*), *Fusobacterium spp.* (крім *F. mostiferum*, *F. varium*), *Peptococcus spp.*, *Peptostreptococcus spp.*

Примітка: деякі штами багатьох *Bacteroides spp.* (наприклад, *B. fragilis*), що виробляють бета-лактамазу, стійкі до цефтриаксону. Для визначення чутливості мікроорганізмів необхідно застосовувати диски, що містять цефтриаксон, так як *in vitro* певні штами патогенів виявляють стійкість до класичних цефалоспоринів.

Фармакокінетика.

При парентеральному введенні цефтриаксон добре проникає в тканини та рідини організму.

Площі під кривою «концентрація – час» у сироватці крові при внутрішньовенному та

Сторінка 2 з 4. Видавець: Державний експертний центр МОЗ України
внутрішньом'язовому введенні збігаються. Це означає, що біодоступність цефтриаксону при внутрішньом'язовому введенні становить 100 %.

Цефтриаксон оборотно зв'язується з альбуміном і це зв'язування обернено пропорційне концентрації: наприклад, при концентрації препарату в сироватці крові менше 100 мг/л зв'язування цефтриаксону з білками становить 95 %, а при концентрації 300 мг/л - тільки 85 %. Завдяки більш низькому вмісту альбумінів в інтерстиціальній рідині концентрація цефтриаксону в ній вище ніж у сироватці крові.

Період напіввиведення у здорових пацієнтів становить близько 8 годин. У немовлят віком до 8 днів і в осіб старше 75 років середній період напіввиведення приблизно у два рази більше. У дорослих 50-60 % цефтриаксону виділяється в незмінній формі із сечею, а 40-50 % - також у незмінній формі з жовчю. Під впливом кишкової флори цефтриаксон перетворюється в неактивний метаболіт. У немовлят приблизно 70 % уведеної дози виділяється нирками. При нирковій недостатності або при патології печінки в дорослих фармакокінетика цефтриаксону майже не змінюється, період напіввиведення дещо подовжується. Якщо функція нирок порушена, збільшується виділення з жовчю, а патології печінки підсилюється виділення цефтриаксону нирками.

Проникнення в спинно-мозкову рідину: у немовлят і в дітей при запаленні мозкової оболонки цефтриаксон проникає в ліквор, при цьому у випадку бактеріального менінгіту в середньому 17 % від концентрації препарату в сироватці крові дифундує в спинно-мозкову рідину, що приблизно в 4 рази більше, ніж при асептичному менінгіті. У дорослих хворих на менінгіт через 2-25 годин після введення цефтриаксону в дозі 50 мг/кг маси тіла концентрація цефтриаксону у багато разів перевищує мінімальну дозу, необхідну для пригнічення патогенів, що викликають менінгіт.

Показання для застосування. Інфекції, спричинені чутливими до цефтриаксону збудниками: сепсис, менінгіт, інфекції черевної порожнини (перитоніт, запальні захворювання шлунково-кишкового тракту, жовчовивідних шляхів), інфекції кісток, суглобів, сполучної тканини, шкіри, інфекції у хворих зі зниженою функцією імунної системи, інфекції нирок та сечовивідних шляхів, інфекції дихальних шляхів (у т. ч. пневмонія), а також інфекції ЛОР-органів, урогенітальні інфекції (у т. ч. гонорея). Профілактика інфекцій у післяопераційному періоді.

Спосіб застосування та дози.

Препарат вводиться внутрішньом'язово.

Для застосування 1 г препарату необхідно розвести вміст флакона в 3,5 мл 1 % розчину лідокаїну та ввести глибоко в сідничний м'яз. Рекомендується вводити не більше 1 г препарату в одну сідницю.

Розчин лідокаїну не можна вводити внутрішньовенно!

Для дорослих і дітей старше 12 років

Середня добова доза становить 1-2 г цефтриаксону 1 раз на добу або 0,5-1 г кожні 12 годин.

За тяжких випадків або у випадках інфекцій, спричинених помірно чутливими патогенними мікроорганізмами, добова доза може бути збільшена до 4 г, яку слід розподілити на два введення.

Для немовлят:

При разовому добовому дозуванні рекомендується така схема:

Для немовлят (віком до 14 днів) 20-50 мг/кг маси тіла на добу розподілені на 2 введення (дозу 50 мг/кг маси тіла перевищувати не рекомендується у зв'язку з несформованою ферментною системою немовлят).

Для дітей віком від 15 днів до 12 років:

Добова доза становить 20-75 мг/кг маси тіла.

Для дітей з масою тіла 50 кг і вище варто дотримуватися дозування для дорослих.

Максимальна добова доза – 2 г.

Менінгіт

При бактеріальному менінгіті у немовлят і в дітей початкова доза становить 100 мг/кг маси тіла один раз на день (максимально 4 г). Як тільки вдалося виділити патогенний мікроорганізм і визначити його чутливість дозу необхідно відповідно зменшити. Рекомендована наступна тривалість лікування:

<i>Збудник</i>	<i>Тривалість терапії</i>
Neisseria meningitidis	4-10 днів
Haemophilus influenzae	6-10 днів
Streptococcus pneumoniae	7-14 днів
Чутливі Enterobacteriaceae	10-28 днів

Гонорея

Для лікування гонореї, спричиненої штамами, що утворюють і не утворюють пеніциліназу, рекомендована доза становить 250 мг одноразово внутрішньом'язово.

Профілактика в перед- і післяопераційному періоді

Перед хірургічними втручаннями для попередження післяопераційних інфекцій, залежно від небезпеки інфекції, за 30-90 хв до операції рекомендується одноразове введення цефтриаксону в дозі 1-2 г.

Ниркова та печінкова недостатність

У хворих з порушеною функцією нирок, за умови нормальної функції печінки, дозу цефтриаксону зменшувати немає необхідності. При нирковій недостатності у термінальній стадії (кліренс креатиніну нижче 10 мл/хв) необхідно, щоб добова доза цефтриаксону не перевищувала 2 г.

У хворих із порушеною функцією печінки, за умови збереження функції нирок, дозу цефтриаксону зменшувати також немає необхідності.

У випадках одночасної наявності тяжкої патології печінки та нирок концентрацію цефтриаксону в сироватці крові необхідно регулярно контролювати. У хворих, які піддаються гомотрансплантації, дозу препарату після проведення цієї процедури змінювати немає необхідності.

Тривалість лікування залежить від характеру і ступеня тяжкості патологічного процесу.

Звичайно тривалість лікування становить 4 - 14 днів, але при тяжких інфекційних захворюваннях може знадобитися триваліша терапія, яку визначає лікар.

Побічна дія.

Алергійні реакції: кропив'янка, озноб або гарячка, висип, свербіж, рідко - бронхоспазм, еозинофілія, еритема поліморфна ексудативна (у т. ч. синдром Стівенса-Джонсона), сироваткова хвороба, ангіоневротичний набряк, анафілактичний шок.

З боку травної системи: нудота, блювання, діарея або запор, метеоризм, абдомінальні болі, порушення смаку, стоматит, глосит, псевдомембранозний ентероколіт, порушення функції печінки (підвищення активності "печінкових" трансаміназ, рідше – лужної фосфатази або білірубину, холестатична жовтяниця), псевдохолелітиаз жовчного міхура ("sludge"- синдром), дисбактеріоз.

З боку органів кровотворення: анемія, лейкопенія, лейкоцитоз, нейтропенія, гранулоцитопенія, лімфопенія, тромбоцитоз, тромбоцитопенія, гемолітична анемія, гіпокоагуляція, зниження концентрації плазмових факторів згортання крові (II, VII, IX, X), подовження протромбінового часу, базофілія.

З боку сечовидільної системи: порушення функції нирок (азотемія, підвищення вмісту сечовини в крові, гіперкреатинінемія, глюкозурія, циліндрурія, гематурія), олігурія, анурія.

Місцеві реакції: хворобливість, утворення інфільтрату або подразнення у місці введення.

Інші: суперінфекція (зокрема кандидозний вагініт), головний біль, запаморочення, носові кровотечі.

Протипоказання. Підвищена чутливість до цефалоспоринів, пеніцилінів, карбапенемів.

I триместр вагітності, період годування груддю.

Передозування. Надто високі концентрації Цефтриаксону у плазмі не можуть бути знижені шляхом гемодіалізу або перитонеального діалізу. Для лікування випадків передозування рекомендована симптоматична терапія.

Особливості застосування.

Інструкцію завантажено з сайту www.dovgolit.com

З обережністю цефтриаксон призначають та застосовують при гіпербілірубінемії у немовлят, для лікування недоношених дітей, при нирковій/печінковій недостатності, неспецифічному виразковому коліті, ентериті або коліті, пов'язаним із застосуванням антибактеріальних препаратів, в період вагітності (особливо II-III триместр), в період годування груддю (за необхідності призначення препарату в період лактації варто припинити годування груддю).

При одночасній тяжкій нирковій і печіночній недостатності варто регулярно визначати концентрацію препарату в плазмі.

У хворих, які перебувають на гомотрансплантації, необхідно стежити за концентрацією цефтриаксону в плазмі, тому що в них може знижуватися швидкість його виведення.

При тривалому лікуванні необхідно регулярно контролювати стан периферичної крові, функціональний стан печінки та нирок.

У поодиноких випадках при ультразвуковому дослідженні жовчного міхура відзначаються тіні, які зникають після відміни препарату (навіть якщо це явище супроводжується болями в правому підребер'ї, рекомендують продовження призначення антибіотика та проведення симптоматичного лікування).

Під час лікування протипоказано приймати етанол та адкогольні напої – можливе виникнення ефектів, подібних до дії дисульфіраму (почервоніння обличчя, спазм у животі та в області шлунка, нудота, блювання, головний біль, зниження артеріального тиску, тахікардія, задишка).

Незважаючи на детальне вивчення анамнезу, не можна виключати можливість розвитку анафілактичного шоку, що вимагає негайної терапії - спочатку внутрішньовенного введення епінефрину, потім глюкокортикоїдів.

Дослідження *in vitro* показали, що подібно до інших цефалоспоринових антибіотиків цефтриаксон здатний витіснити білірубін, зв'язаний з альбуміном сироватки крові. Тому у немовлят із гіпербілірубінемією і, особливо, у недоношених немовлят, застосування цефтриаксону вимагає обережності.

Літнім і ослабленим хворим під час лікування цефтриаксоном може знадобитися призначення вітаміну К.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами.

Не сумісний з етанолом.

Цефтриаксон та аміноглікозиди мають синергічну дію відносно багатьох грамнегативних бактерій, тому необхідний підбір оптимальних доз препаратів.

Нестероїдні протизапальні препарати та інші інгібітори агрегації тромбоцитів збільшують імовірність кровотечі.

При одночасному застосуванні з "петльовими" діуретиками та іншими нефротоксичними лікарськими засобами зростає ризик розвитку нефротоксичної дії.

Умови та термін зберігання. Зберігати у недоступному для дітей, сухому, захищеному від світла місці при температурі не вище 25°C.

Термін придатності 2 роки. Не використовувати після закінчення терміну придатності, вказаного на упаковці.

Умови відпуску. За рецептом.

Упаковка. По 1 гу флаконі № 1, № 50.

Виробник. ВАТ "Красфарма".

Адреса. 660042, м. Красноярськ, Російська Федерація, вул. 60 років Жовтня, буд. 2.